

POMLAŽTE SE, PÁ~TELÁ%!

ĀšterĀ½, 03 duben 2012

UĀ¼ijte si velikonoĀ•nĀ koledu, dokud to jde! Kraslice, zajĀc, berĀnek a specifickĀ peĀ•ivo se promĀtĀjĀ ve velikonoĀ•nĀch tradicĀch na celĀm svĀtĀ. Ale pomlĀzka je tradiĀnĀ pouze u nĀs – pĀ™eĀ•etla jsem si v jednom Ā•asopise v Ā•lĀnku od KlĀry ChvĀtalovĀ. VyšupĀnĀ pomlĀzkou nebo oblĀvaĀ•ka vĀm jinde, neĀ¼ v nšĀch luzĀch a hĀjĀch nehrozĀ.

Podle pohanskĀho zvyku se pĀ~vodnĀ vyplĀceli muĀ¼i, protoĀ¼e jim vrbovĀ proutky a Ā•erstvĀ voda mĀly zajistit hodnĀ potomkĀ. RituĀl se nakonec postupnĀ promĀnil ve zvyk, kterĀ mĀl svobodnĀm dĀvkĀm zaruĀit, Ā¼e budou Ā•ipernĀ a zdrĀvĀ stĀle v dobrĀm rozmaru. StaršĀm a vdanĀm roĀnĀkĀm pak vyhĀnĀ z tĀla zlĀ jazyk. Tento nĀš obyĀej by mĀl bĀt honem rychle prohlĀšen za souĀĀst kulturnĀho dĀdictvĀ, stejnĀ jako JĀzda krĀlĀ, neĀ¼ nĀkoho nejvĀc chytrĀho napadne, Ā¼e se jednĀ o zvyk barbarskĀ, neetickĀ a tedy by mĀl bĀt zakĀzĀn.

JĀ byla koledovat jen jednou a hned jsem si vykoledovala. Bylo mi šest; po ŀraze a nĀslednĀ operaci jsem se zotavovala v praĀ¼skĀ nemocnici Na Bulovce. V rĀmci rekovalescence jsem smĀla chodit do nemocnĀ•nĀho parku a protoĀ¼e na jaĀ™e byla ještĀ zima, mĀla jsem civilnĀ obleĀ•enĀ. Se mnou na pokoji byla kamarĀdka VladĀna, jedĀnĀ dalšĀ dĀtĀ mezi dospĀlĀmi, ale podstatnĀ staršĀ. Bylo jĀ tĀ™inĀct, a bydlela blĀzko nemocnice ve starĀ Libni. tĀ jejĀ pubertĀlnĀ hlavĀ se zrodil podle mne bĀjeĀnĀ nĀpad. Na velikonoĀ•nĀ pondĀlĀ, po vizitĀ, jako odejdeme do parku, tam pĀ™elezeme zeĀ• a odtud pĀjdeme do LibnĀ na koledu. Bylo po vizitĀ, všude klid a tak jsme utekly. VladĀna šla domĀ, jĀ na nĀ mĀla poĀkat pĀ™ed domem, ale dlouho se nevracela. Nebavilo mne tam na nĀ Ā•ekat a protoĀ¼e jsem byla dost oraĀ¼enĀ dĀtĀ, šla jsem na koledu sama. ŠĀtek svĀzanĀ do uzlĀ•ku se zaĀal plnit vaĀ™enĀmi vejci i kraslicemi. A jĀ, unesena svĀm ŀspĀchem, jsem zapomnĀla na Ā•as. Bylo poledne a v nemocnici zaĀali rozdĀvat obĀdy. VlaĀka se dĀvno vrĀtila a jĀ poĀĀd ještĀ koledovala po Libni. SestĀ™iĀky mne zaĀaly hledat po budovĀ parku, vyptĀvaly se na mne a jĀ nikde. Nezbyvalo jim nic jinĀho, neĀ¼ moje zmizenĀ nahlĀsĀt primĀ™i. A ten zavolal SNB a bylo vyhlĀšeno po mnĀ pĀtrĀnĀ... A jak to dopadlo? Moc dobĀ™e ne: koneĀnĀ se vracĀm, ale nechci jĀt aĀ¼ kde konĀĀ oplocenĀ nemocnice a pak lĀzt na BĀlou skĀlu a sama se vracet pĀ™es vysokou zeĀ• parku. NejdĀ™Āv to zkusĀm s vrĀtnĀci, jenĀ¼e pĀ™ed nĀ vartuje dĀdek v Ā•epici, pokuĀ™uje a v dohledu Ā¼ĀdnĀ sanitka, za kterou bych proklouzla. Hm, tĀ nepĀjde, zkusĀm spodnĀ vrĀtnĀci. VrĀtnĀ mne zahlĀdl, ale nudĀ se a vede se mnou Ā™eĀ. NejdĀ™Āv tvrdĀ, Ā¼e do nemocnice nesmĀ, ale kdyĀ¼ vysvĀtlĀm, Ā¼e jdu jenom za maminkou uklĀzeĀkou a nesu jĀ svĀĀu v podobĀ vajec natvrdo, historku mi zbaštĀ. JĀ se s nĀm ještĀ podĀlĀm o kraslici a pak rychle probĀhnu vrĀtnĀci, spodem do svĀho pavilonu i pokoje, svlĀknu venkovnĀ obleĀ•enĀ a v pyĀ¼amu hupnu do postele. Bezva, nikdo mne nevidĀl. AĀ¼ za nĀjakou chvĀli mĀ sestĀ™iĀka a mĀmu tvrzenĀ, Ā¼e tam jsem poĀĀd, nĀjak nechce vĀĀ™it. VenkovnĀ obleĀ•enĀ i boty mi pak sebrali a mĀsto vyfasovala jenom modrobĀle pruhovanĀ nemocnĀ•nĀ Ā¼upĀnek a zaracha aĀ¼ do zaĀĀtku prĀzdnĀ. Tak i vĀm vše nĀjakĀ to pomlazenĀ pĀ™eje DEERES